

در پیش گرفته متفاوت از گذشته است. می خواهد کاری کند به جای اینکه طرف مقابل بیازد، تعداد پرندگان گشایش افزایش پیدا کند. نام آن را هم گذاشته وفای. معتقد است دستاوردهایی که محصول این بازی های برد-برد است پایدارتر است و نفر بعدی نمی تواند آن را کنار بگذارد. من هم معتقدم که این مشی گام به گام و توافق گرا انتخاب درستی است، ولی به نظرم باید گام های ملموس بیشتری بردارد. شاید به خاطر اولویت های دیگر هنوز نتوانسته بر حوزه فرهنگ تمرکز کند و واقعاً هم موانع در این حوزه نامرئی ولی خیلی جدی است. خود شما بهتر می دانید که چقدر حساسیت ها زیاد است. ولی فکر می کنم اتفاقاً زمینه آماده است تا چند گام در سال های پیش رو برداشته شود؛ به شرط اینکه هنرمندان بیشتری وارد میدان و گود شوند و کارگزار این گشایش های گام به گام شوند.

● **کیانیان:** خب دارند این کار را می کنند.

● **جلائی پور:** بله، در بعضی از حوزه ها به شکل نامرئی این اتفاق افتاده است. همین گالری ها تقریباً حکمرانی ندارد، ولی رشد کمی و کیفی قابل اعتنایی کرده است. در بعضی زمینه های دیگر مثل پادکست هم این اتفاق افتاده است. طبق یک برآورد، ما در ایران ۱۵ میلیون شنونده پادکست داریم و تعداد قابل توجهی پادکسترهایی که ده ها هزار و بعضاً صدها هزار شنونده منظم دارند که به نسبت سطح توسعه یافتگی ایران قابل اعتنا و توجه است. به نسبت جمعیت بعضی از کشورهای اروپایی تعداد پادکست و شنوندگان شان از ما کمتر است. زمانی که روزنامه ها در این کشور بهاری داشتند، مخاطبان شان مجموعاً یک میلیون و خرده ای بودند. الان ۱۵ میلیون نفر یکسری پادکست ها را که بعضاً یک ساعت طول می کشند، گوش می دهند و عمدتاً این پادکست ها برخلاف محتوای رسانه های اجتماعی عمق دارند و بیشتر شبیه کتاب خواندن است. یوتیوب رهایی داریم که مجموعه مخاطب شان بیشتر از هر رسانه دیگری است. یعنی جامعه دارد کار خودش را می کند و زنده است. در حوزه تولید محتوای آنلاین، ویدیوی کوتاه، موسیقی، فیلم کوتاه و فیلم مستند، رشد قابل اعتنایی داشته ایم و پررونق ترین جشنواره مستند منطقه را داریم و بیشترین تعداد فیلم کوتاه تولید شده به نسبت جمعیت را که همه در همین شرایط اقتصادی و با وجود این همه محدودیت، فیلترینگ و ممیزی اتفاق افتاده است. در نظر بگیرید اگر

یک مقدار وضعیت اقتصاد هنر بهتر بود و دست هنرمندان هم بازتر بود، چقدر پررونق تر می شد. برای من سؤال است که چطور می شود رضا کیانیان های بیشتری داشت که با اینکه مطالبه و کنشگری می کنند، متوجه تفاوت جشنواره تئاتر سال گذشته و سال جاری هم هستند و حاضرند به بازتر شدن گام به گام عملاً کمک کنند. این سؤال من از شماست که چطور می شود نیروهای فرهنگی بیشتری را به دستاوردسازی امیدوار کرد که آنها هم به رغم همه مشکلات درون گود بیایند. مثل خیلی از دوره هایی که وقتی به میدان آمدند تغییرات چشمگیر بود، از جمله در دو دوره آقای خاتمی و دولت های آقای روحانی که رشدهای مصارف فرهنگی و افزایش کیفیت آثار و توفیق جهانی هنر ایران با شیب های نسبتاً تندی افزایش یافت.

● **کیانیان:** البته دور اول آقای روحانی.

● **جلائی پور:** دور دوم هم باز رشد داشت، ولی به نسبت دور اول شیب آن کمتر بود که عمدتاً تحت تأثیر فشار حداکثری دلیل اقتصادی داشت. الان هم به نظرم باز چنین رشدی ممکن است. بخش زیادی از هنرمندان را درک می کنم که بعد از اتفاقاتی که این سال ها افتاده بیرون نشسته اند، اما سؤال این است که چطور می شود اینها را دلگرم و برای مشارکت و مداخله ترغیب کرد؟

● **کیانیان:** ببینید قوه مقننه ما یک کمیسیون فرهنگی دارد که بودجه های فرهنگی ما را تعیین می کنند. ما یک دوره ای کمیسیون فرهنگی را به خانه سینما دعوت کردیم، ماه رمضان هم بود و برای افطار دعوت شان کردیم. چندین نفر آمدند و یک بچه کوچک هم همراه شان بود. آن بچه چون شنیده بود که بازیگران به خانه سینما می آیند گفته بود من را هم ببرید که بازیگرها را ببینم. حال آن موقع در هیأت مدیره خانه سینما بازیگری وجود نداشت، من هم چون همیشه در

حاشیه کارهایشان هستم، بودم. فقط یک بازیگر دیدم و چند عکس هم با من گرفت. پدرش هم کاملاً در بحث ها شرکت می کرد و خیلی هم اکتیو بود، بعد فهمیدیم که او راننده این آقایان است. اصلاً من به شأنیت راننده بودن کاری ندارم، هر چیزی شأن خودش را دارد و باید جایگاه خودش را داشته باشد. ولی جای ایشان در آن جلسه نبود. در آن جلسه ما از کمیسیون فرهنگی دعوت کردیم نه از راننده ایشان. ولی کمیسیون فرهنگی ما با راننده شان می آیند و راننده شان هم بیشتر از آنها حرف می زند. تازه ما داشتیم به بقیه شان می گفتیم که حضرت امام فیلم «گاو» را دیدند و گفتند این فیلم خوبی است. بعضی هایشان گفتند عجب که حضرت امام مثل اینکه فیلم را هم دیده اند. این را می گفتیم که تازه سر بحث را راجع به فیلم باز کنیم. خب این چه کمیسیون فرهنگی ای است؟

● **جلائی پور:** آقای کیانیان پاسخش روشن است. بالاخره همین الان آقای شاهسواری

با دبیر قبلی جشنواره فجر فرق دارد. «پیر پسر» را نمایش می دهد، دبیر قبلی نمایش نمی داد. بالاخره اگر مثلاً فریدون عموزاده خلیلی نماینده تهران در مجلس باشد، مصوبات کمیسیون فرهنگی با الان که فلائی در آن است فرق دارد.

● **کیانیان:** خب ما رأی می دهیم، ولی ...

● **جلائی پور:** موافقم که در صلاحیت ها مانع محدودکننده بزرگی است، اما به نظرم تفاوت بین همین هایی که تأیید می شوند هم بعضاً آنکار می شود و برای باز کردن دایره تأیید شوندگان مشارکت، مؤثرتر از واگذار کردن میدان به کسانی است که درکی از این مقولات ندارد.

● **کیانیان:** حرف من این است که رئیس جمهوری و معاونت راهبردی باید برای اینها برنامه بگذارند و آموزش بدهند.

● **جلائی پور:** بله باید تعامل کند و توافق بسازد.

● **کیانیان:** درست است که ظاهراً یک قوه مجزاست و آقای قالیباف هم آنجاست، ولی همان آقای قالیباف یکسری سینما در تهران ساخت. باب گفت و گو را باید با آنها باز کنند، پای ما را به مجلس باز کند و با هم گفت و گو کنیم تا ببینیم قضیه چیست.

● **جلائی پور:** وزارت فرهنگ باید این کار را بکند و با مجلس باید این تعامل را کرد. ولی مجموعه شهروندان از جمله گروه های مرجع و هنرمندان باید توجه داشته باشند که بین سیاست های مهاجرانی و مسجدجامعی با میرسلیم فرق هست! همین آقای صالحی با وزیر ارشاد قبلی، آقای اسماعیلی، فرق می کند. در انتخابات مجلس بعدی اگر احیاناً تفاوت معناداری بین گزینه ها بود باید آدم هایی را فرستاد که طرفدار

جلائی پور:

نظرم تفاوت بین همین هایی که تأیید می شوند هم بعضاً آنکار می شود و برای باز کردن دایره تأیید شوندگان مشارکت، مؤثرتر از واگذار کردن میدان به امثال رسایی است